

Insolvență - Cipru

CUPRINS

- 1 Împotriva cui se poate declanșa o procedură de insolvență?
- 2 Care sunt condițiile de deschidere a unei proceduri de insolvență?
- 3 Care sunt activele ce fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței? Care este regimul activelor dobândite de debitor după deschiderea procedurii de insolvență?
- 4 Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?
- 5 În ce condiții se poate invoca o compensare?
- 6 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra contractelor în curs la care debitorul este parte?
- 7 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditorii individuali (cu excepția proceselor aflate pe rol)?
- 8 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra continuării proceselor în curs de soluționare în momentul deschiderii procedurii de insolvență?
- 9 Care sunt principalele caracteristici ale participării creditorilor la procedura de insolvență?
- 10 În ce mod poate practicianul în insolvență să utilizeze sau să dispună de activele care fac parte din patrimoniu?
- 11 Ce creanțe se înregistrează la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și care este regimul creanțelor apărute după deschiderea procedurii de insolvență?
- 12 Care sunt normele care reglementează înregistrarea, verificarea și admiterea creanțelor?
- 13 Care sunt normele care reglementează distribuția veniturilor încasate în urma valorificării activelor? Care este ordinea de preferință a creanțelor și drepturilor creditorilor în funcție de rangul acestora?
- 14 Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență (în special prin concordat)?
- 15 Care sunt drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență?
- 16 Cine suportă costurile și cheltuielile legate de procedura de insolvență?
- 17 Care sunt normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale?

1 Împotriva cui se poate declanșa o procedură de insolvență?

Falimentul (*ptóchevis*): Un ordin de faliment (*diátagma ptóchevisis*) se emite numai împotriva unei persoane fizice aflate în insolvență.

Lichidarea (*ekkathárisi*): Un ordin de lichidare (*diátagma ekkathárisis*) se emite cu privire la orice persoană juridică. De asemenea, lichidarea voluntară (*ekoúsia ekkathárisi*), lichidarea extrajudiciară sau lichidarea sub controlul instanței se referă la o persoană juridică.

2 Care sunt condițiile de deschidere a unei proceduri de insolvență?

Falimentul: Prevederile legale referitoare la falimentul persoanelor fizice sunt incluse în Legea falimentului (*perí Ptóchevsis Nómos*, cap. 5), care a fost modificată semnificativ în ultimii doi ani pentru a reflecta situația economică și socială în schimbare.

O cerere de faliment poate fi formulată fie de către un creditor, fie de către debitorul însuși, pentru datoriile care depășesc 15 000 EUR, cu condiția să fi fost realizat un act de faliment, iar debitorul să se fi aflat în Cipru personal sau să aibă reședința obișnuită în Cipru sau să fi desfășurat activități în Cipru sau să fi fost membru al unei firme sau al unui parteneriat care a desfășurat activități în Cipru.

Un debitor realizează un act de faliment (*práxi ptóchevsis*), între altele, atunci când:

- (a) un creditor obține o hotărâre judecătorească definitivă împotriva acestuia pentru orice sumă, iar debitorul nu efectuează plata;
- (b) acesta înaintează o declarație de incapacitate de plată a datoriilor sale;
- (c) acesta înaintează o cerere de faliment;
- (d) se consideră că un plan de rambursare personală la care acesta a fost parte a eșuat sau a încetat în conformitate cu prevederile Legii privind insolvența persoanelor fizice (*perí Aferenyótitas Fysikón Prosópon Nómos*).

Lichidarea societăților: O societate poate fi lichidată fie deoarece nu își poate plăti datoriile, fie printr-o hotărâre specială a societății care stabilește dizolvarea acesteia prin lichidarea patrimoniului său și rambursarea totală sau parțială a datoriilor. Un ordin de lichidare poate fi adoptat în cazul în care o societate nu își poate plăti datoriile. Suma datorată trebuie să fie mai mare de 5 000 EUR. O cerere de lichidare este înaintată instanței fie de către un creditor, fie de către acționari.

Lichidare voluntară:

Există trei tipuri de lichidare voluntară:

- **Lichidare voluntară cu acordul creditorilor** (*ekoúsia ekkathárisi apó pistotés*): Aceasta este o lichidare extrajudiciară care are loc atunci când societatea este **insolvabilă** și consiliul de administrație al acesteia decide lichidarea. Lichidarea voluntară cu acordul creditorilor începe cu convocarea adunării creditorilor pentru examinarea unei hotărâri speciale de lichidare voluntară care a fost adoptată de adunarea generală a acționarilor societății.
- **Lichidarea voluntară cu acordul membrilor** (*ekoúsia ekkathárisi apó méli*): Aceasta este, de asemenea, o lichidare extrajudiciară, care este inițiată prin hotărârea specială a adunării generale a acționarilor în situații în care societatea este **solvabilă**.
- **Lichidare voluntară sub controlul instanței** (*ekoúsia ekkathárisi ypó tin epopteía tou Dikastírou*): Atunci când o societate a adoptat o hotărâre de lichidare voluntară, instanța poate emite un ordin potrivit căruia lichidarea va avea loc sub controlul instanței.

3 Care sunt activele ce fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței? Care este regimul activelor dobândite de debitor după deschiderea procedurii de insolvență?

Falimentul: masa bunurilor care face obiectul falimentului este formată din toate bunurile (mobile și/sau imobile) care aparțin falitului sau asupra cărora falitul are drepturi la începutul procedurii de faliment sau care sunt dobândite sau aparțin falitului înaintea remiterii de datorie, cu excepția patrimoniului indispensabil pentru supraviețuirea falitului și a familiei sale.

Patrimoniul dobândit după începerea procedurii de faliment și înaintea remiterii sau a anulării falimentului face parte din masa bunurilor care face obiectul falimentului.

Lichidarea: masa bunurilor care face obiectul lichidării constă în patrimoniul care a aparținut societății înaintea pronunțării ordinului de lichidare sau înaintea datei hotărârii speciale de lichidare voluntară.

4 Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?

Falimentul: Când este pronunțat un ordin de faliment, administratorul judiciar (*epísimos paralíptis*) devine administratorul patrimoniului falitului. Într-o etapă ulterioară, orice practician în insolvență autorizat (*adeiodotíménos sýmvousos aferenyótitas*) poate fi desemnat în calitate de administrator (*diacheiristís*). Sarcina administratorului este de a vinde patrimoniul falitului și de a distribui creditorilor sumele obținute. Atunci când administratorul judiciar sau orice practician în insolvență își asumă atribuțiile administratorului, falitul păstrează proprietatea asupra întregului său patrimoniu, însă acesta va fi gestionat exclusiv de către administrator de la data începerii procedurii de faliment.

Lichidarea: Când este pronunțat un ordin de lichidare, în cazul în care creditorii nu desemnează un lichidator, administratorul judiciar devine automat lichidator (*ekkatharistís*), cu excepția cazului în care un practician în insolvență autorizat este desemnat în calitate de lichidator la cererea adresată instanței de către administratorul judiciar sau în urma unei decizii a adunării creditorilor și contribuitorilor societății. Sarcina lichidatorului constă în realizarea patrimoniului societății care face obiectul dizolvării și în distribuirea sumelor obținute către creditorii și contribuitorii acesteia. Chiar dacă societatea păstrează proprietatea asupra întregului său patrimoniu, după ce administratorul judiciar sau practicianul în insolvență își asumă atribuțiile de lichidator al patrimoniului entității juridice aflate în lichidare, acest patrimoniu este administrat de către lichidator, în scopul realizării acestuia, de la data începerii procedurii de lichidare.

Lichidare voluntară: În cazul lichidării voluntare, de la începerea procedurii de lichidare, societatea încetează desfășurarea activității, cu excepția măsurii în care acest lucru este necesar pentru lichidarea benefică a acesteia. Sarcina lichidatorului constă în realizarea patrimoniului societății lichidate și în distribuirea sumelor obținute către creditori și contribuitori.

- **Lichidarea voluntară cu acordul creditorilor:** Creditorii și societatea numesc, separat în cadrul adunărilor lor, practicianul în insolvență pe care doresc să îl desemneze în calitate de lichidator al societății, iar în cazul unui dezacord între cele două adunări, lichidatorul desemnat este practicianul în insolvență nominalizat de către creditori.
- **Lichidarea voluntară cu acordul membrilor:** Prin decizie a adunării generale, societatea desemnează în calitate de lichidator un practician în insolvență autorizat, care își asumă responsabilitatea pentru soluționarea afacerilor societății și pentru distribuirea patrimoniului acesteia. La momentul desemnării lichidatorului, puterile administratorilor încetează, cu excepția cazului în care adunarea generală a societății sau lichidatorul aprobă continuarea acestora.
- **Lichidarea voluntară sub controlul instanței:** La momentul pronunțării unui ordin de lichidare sub supraveghere, instanța poate desemna un lichidator suplimentar prin intermediul ordinului respectiv sau printr-un alt ordin. Un lichidator desemnat de instanță are aceleași puteri, se supune aceluiași obligații și deține aceeași poziție ca un lichidator desemnat printr-o hotărâre specială sau printr-o decizie a creditorilor, astfel cum s-a descris mai sus.

5 În ce condiții se poate invoca o compensare?

Falimentul: Legislația prevede că poate fi invocată compensarea atunci când există credite reciproce sau datorii reciproce sau alte tranzacții reciproce între falit și orice altă persoană înaintea pronunțării ordinului de faliment, cu excepția cazului în care, la momentul acordării creditului, cealaltă persoană avea cunoștință de actul de faliment realizat de către falit.

6 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra contractelor în curs la care debitorul este parte?

Falimentul: Contractele legale existente la care falitul este parte rămân în vigoare și falitul rămâne responsabil personal pentru respectarea clauzelor contractuale ale acestora.

Lichidarea: Contractele legale existente la care societatea aflată în lichidare este parte rămân în vigoare. Aceeași situație se aplică și contractelor legale încheiate de către societățile care fac obiectul lichidării voluntare.

7 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditori individuali (cu excepția proceselor aflate pe rol)?

Falimentul: În cazul formulării unei acțiuni împotriva unui falit după pronunțarea ordinului de faliment, trebuie obținută permisiunea instanței pentru a continua acțiunea.

Lichidarea: În cazul formulării unei acțiuni împotriva unei societăți aflate în lichidare după pronunțarea ordinului de lichidare, trebuie obținută permisiunea instanței pentru a continua acțiunea.

8 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra continuării proceselor în curs de soluționare în momentul deschiderii procedurii de insolvență?

Falimentul: Acțiunile pendinte împotriva unui falit se desfășoară în mod normal fără a necesita permisiunea instanței pentru continuarea acestora.

Lichidarea: Acțiunile pendinte împotriva unei societăți aflate în lichidare pot continua numai cu permisiunea instanței. Soluționarea acestor acțiuni intră în întregime în sarcina administratorului judiciar sau a lichidatorului societății.

9 Care sunt principalele caracteristici ale participării creditorilor la procedura de insolvență?

Falimentul: Pentru a participa la procedura de faliment, un creditor trebuie să completeze formularele care dovedesc existența creanței (*epalíthevsi chréous*) și să furnizeze toate dovezile justificative. Administratorul judiciar sau practicianul în insolvență care acționează în calitate de administrator decide apoi admiterea sau respingerea dovezilor. Ulterior, creditorii primesc plata unor

dividende în ordinea de prioritate stabilită în Legea falimentului. După înaintarea dovezilor, creditorii pot participa la adunări convocate de către administratorul judiciar sau de către practicianul în insolvență care lichidează societatea.

Lichidarea: Pentru a participa la procedura de lichidare, un creditor trebuie să completeze formularele care dovedesc existența creanței și să furnizeze toate dovezile justificative. Se aplică aceeași procedură ca în cazul falimentului, cu excepția faptului că, în acest caz, dividendele sunt distribuite în conformitate cu legea societăților comerciale (*perí Etaireión Nómos*, cap. 113).

Aceeași procedură se aplică și în cazul lichidării voluntare și, în special, al lichidării voluntare cu acordul creditorilor, în care creditorii participă direct de la începutul procedurii, atunci când sunt convocați să propună un lichidator la alegerea lor.

10 În ce mod poate practicianul în insolvență să utilizeze sau să dispună de activele care fac parte din patrimoniu?

Falimentul: Administratorul are puterea și autoritatea de a vinde bunurile imobile în orice modalitate pe care o consideră corespunzătoare, în interesul procedurii. Ulterior, creditorii primesc plata unor dividende în ordinea de prioritate stabilită în Legea falimentului. În cazul bunurilor (mobile și/sau imobile) ipotecate, trebuie obținută o hotărâre judecătorească.

Lichidarea: Lichidatorul unei societăți aflate în lichidare poate vinde bunurile imobile ale societății în orice modalitate pe care o consideră corespunzătoare, în interesul procedurii. Ulterior, creditorii primesc plata unor dividende în ordinea de prioritate stabilită în legea societăților comerciale. În cazul bunurilor (mobile și/sau imobile) ipotecate, trebuie obținută o hotărâre judecătorească. Aceleași reguli se aplică și în cazul lichidării voluntare.

11 Ce creanțe se înregistrează la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și care este regimul creanțelor apărute după deschiderea procedurii de insolvență?

Falimentul: La emiterea unui ordin de faliment, creditorii pot înainta o dovadă a creanțelor care au apărut până la data ordinului de faliment sau de lichidare și care au legătură cu creanțele de valoare fixă. Creanțele care apar după emiterea ordinului de faliment nu intră sub incidența procedurii de faliment și creditorii trebuie să formuleze o acțiune împotriva falitului însuși.

Lichidarea: După emiterea unui ordin de lichidare sau după adoptarea unei hotărâri speciale pentru lichidare voluntară, creditorii pot înainta o dovadă a creanțelor care au apărut până la data ordinului de lichidare sau a hotărârii speciale și care au legătură cu creanțele de valoare fixă. Creanțele care apar după emiterea ordinului de lichidare sau a hotărârii speciale nu intră sub incidența procedurii de lichidare și creditorii trebuie să formuleze o acțiune împotriva directorilor societății aflate în lichidare.

12 Care sunt normele care reglementează înregistrarea, verificarea și admiterea creanțelor?

Falimentul: La emiterea unui ordin de faliment, în termen de 35 de zile de la data publicării ordinului, fiecare creditor trebuie să transmită în scris administratorului judiciar sau administratorului o dovadă a datoriei. Dovada trebuie să prezinte detalii ale datoriei, să precizeze numele tuturor garanțiilor și să indice dacă respectivul creditor deține o garanție. În termen de 10 zile, administratorul judiciar sau administratorul trebuie să admită sau să respingă dovada, în scris, în vederea acordării dividendelor. Un creditor sau un garant care nu este mulțumit de decizia administratorului judiciar sau a administratorului o poate contesta în instanță în termen de 21 de zile.

Lichidarea: La emiterea unui ordin de lichidare, în termen de 35 de zile de la data publicării ordinului, fiecare creditor trebuie să transmită în scris administratorului judiciar sau lichidatorului o dovadă a datoriei. Dovada trebuie să prezinte detalii ale datoriei, să precizeze numele tuturor garanțiilor și să indice dacă respectivul creditor deține o garanție. În termen de 10 zile, administratorul judiciar sau lichidatorul trebuie să admită sau să respingă dovada, în scris, în vederea acordării dividendelor. Un creditor sau un garant care nu este mulțumit de decizia administratorului judiciar sau a lichidatorului o poate contesta în instanță în termen de 21 de zile. Aceleași reguli se aplică și în cazul lichidării voluntare.

13 Care sunt normele care reglementează distribuția veniturilor încasate în urma valorificării activelor? Care este ordinea de preferință a creanțelor și drepturilor creditorilor în funcție de rangul acestora?

Falimentul: La distribuirea masei bunurilor care face obiectul falimentului, datoriile sunt clasificate în funcție de rangul de prioritate și proporțional cu fiecare categorie („regula *pari passu*”), cu excepția cazului în care masa bunurilor care face obiectul falimentului este suficientă pentru a plăti toți creditorii în întregime. Creanțele sunt clasificate după cum urmează:

- Cheltuieli efective și remunerația administratorului
- Onorarii datorate administratorului judiciar
- Cheltuieli efectuate de un creditor care este reclamant
- Creanțe privilegiate
- Creanțe negarantate

Lichidarea: La distribuirea masei bunurilor care face obiectul lichidării, datoriile sunt clasificate în funcție de rangul de prioritate și proporțional cu fiecare categorie („regula *pari passu*”), cu excepția cazului în care masa bunurilor care face obiectul lichidării este suficientă pentru a plăti toți creditorii în întregime. Creanțele sunt clasificate după cum urmează:

- Cheltuieli efective și remunerația lichidatorului
- Onorarii datorate administratorului judiciar sau lichidatorului
- Cheltuieli efectuate de un creditor care este reclamant
- Creanțe privilegiate
- Garanții constituire asupra universalității de bunuri
- Creditori negaranțați

14 Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență (în special prin concordat)?

Falimentul: Falitul poate transmite administratorului judiciar sau administratorului o propunere scrisă de acord (*symvivasmós*) cu creditorii săi. Are loc o adunare a creditorilor, în care acordul trebuie să fie aprobat de majoritatea creditorilor și de creditorii care și-au dovedit creanțele reprezentând trei părți din valoarea creanțelor. În cazul în care creditorii acceptă propunerea, falitul sau administratorul judiciar sau administratorul solicită instanței aprobarea acesteia. Aprobarea de către instanță este obligatorie pentru toți creditorii care și-au dovedit creanțele. Când condițiile acordului sunt îndeplinite, se consideră că datoriile dovedite au fost îndeplinite pe deplin.

Procedura de faliment se încheie complet la anularea ordinului de faliment.

Lichidarea: Procedura de lichidare se încheie complet la dizolvarea definitivă sau la anularea ordinului de lichidare.

Procedura de lichidare voluntară se încheie și societatea aflată în lichidare este dizolvată definitiv la trei luni după predarea situațiilor financiare finale ale societății către administratorul judiciar, acestea fiind elaborate după finalizarea oricărei lichidări și distribuirii a patrimoniului societății.

Cu toate acestea, în cazul în care orice persoană are un interes legal în reactivarea unei societăți care a fost dizolvată în urma lichidării voluntare sau prin hotărâre judecătorească, poate face acest lucru în termen de doi ani de la dizolvare, înaintând instanței o cerere în acest sens.

15 Care sunt drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență?

Falimentul: În cazul anulării ordinului de faliment, în cazul în care creditorii și-au dat consimțământul fără să fi primit plata completă, respectivii creditori au dreptul de a solicita sumele datorate după anularea ordinului.

Lichidarea: În cazul anulării ordinului de lichidare, în cazul în care creditorii și-au dat consimțământul fără să fi primit plata completă, respectivii creditori au dreptul de a solicita sumele datorate după anularea ordinului.

În cazul în care orice persoană are un interes legal în reactivarea unei societăți care a fost dizolvată în urma lichidării voluntare sau prin hotărâre judecătorească, poate face acest lucru în termen de doi ani de la dizolvare, înaintând instanței o cerere în acest sens.

16 Cine suportă costurile și cheltuielile legate de procedura de insolvență?

Falimentul: Costul obținerii ordinului de faliment este suportat de către creditorul care înaintează cererea de emitere a ordinului. Cheltuielile de plătit administratorului judiciar se ridică la 500 EUR. Cheltuielile efectuate în cursul procedurii de faliment sunt plătite din masa bunurilor care face obiectul falimentului.

Lichidarea: Costul obținerii ordinului de lichidare este suportat de către creditorul care înaintează cererea de emitere a ordinului. Cheltuielile de plătit administratorului judiciar se ridică la 500 EUR. Cheltuielile efectuate în cursul procedurii de dizolvare, lichidare și distribuire a patrimoniului societății sunt plătite din masa bunurilor care face obiectul lichidării.

Costul transmiterii și înregistrării documentelor referitoare la procedura de lichidare voluntară la administratorul judiciar se ridică în total la aproximativ 440 EUR. Cheltuielile efectuate în cursul procedurii de dizolvare, lichidare și distribuire a patrimoniului societății sunt plătite din masa bunurilor care face obiectul lichidării.

17 Care sunt normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale?

Falimentul: Unele dispoziții care se aplică procedurii de faliment permit administratorului să solicite instanței recuperarea patrimoniului în beneficiul creditorilor. Principalele dispoziții sunt următoarele:

A. Transfer fraudulos (*dólia metavívasi*):

În cazul în care administratorul sau lichidatorul are dovezi că patrimoniul unei societăți sau al unei persoane fizice a fost transferate fie fără remunerație, fie la o valoare semnificativ mai mică decât valoarea reală, acesta poate solicita instanței emiterea unui ordin de anulare a transferului sau a actului fraudulos.

Pentru aplicarea acestei dispoziții, trebuie ca transferul să fi avut loc: (a) în perioada de trei ani premergătoare datei falimentului, cu excepția cazului în care acesta a fost încheiat cu bună credință și cu titlu oneros, sau (b) în perioada de zece ani premergătoare datei falimentului, în cazul în care, la momentul transferului, persoana fizică în cauză nu își putea plăti toate datoriile fără ajutorul bunului transferat. În cazul unei companii aflate în lichidare, pentru ca un act să fie considerat fraudulos, trebuie ca acesta să fi fost efectuat în perioada de șase luni premergătoare începerii lichidării, care este data la care a fost prezentată cererea de lichidare.

B. Preferință frauduloasă (*dólia protímis*):

În cazul în care administratorul sau lichidatorul are dovezi că un creditor a beneficiat de tratament preferențial, acesta poate solicita instanței emiterea unei decizii de anulare a respectivului tratament.

Lichidarea: Unele dispoziții care se aplică procedurii de lichidare permit lichidatorului să solicite instanței recuperarea patrimoniului în beneficiul creditorilor. Principalele dispoziții sunt următoarele:

A. Transfer fraudulos:

În cazul în care administratorul sau lichidatorul are dovezi că patrimoniul unei societăți sau al unei persoane fizice a fost transferate fie fără remunerație, fie la o valoare semnificativ mai mică decât valoarea reală, acesta poate solicita instanței emiterea unui ordin de anulare a transferului sau a actului fraudulos.

Pentru aplicarea acestei dispoziții, trebuie ca transferul să fi avut loc: (a) în perioada de trei ani premergătoare datei falimentului, cu excepția cazului în care acesta a fost încheiat cu bună credință și cu titlu oneros, sau (b) în perioada de zece ani premergătoare datei falimentului, în cazul în care, la momentul transferului, persoana fizică nu își putea plăti toate datoriile fără ajutorul bunului transferat. În cazul unei societăți aflate în lichidare, pentru ca un act să fie considerat fraudulos, trebuie ca acesta să fi fost efectuat în perioada de șase luni premergătoare începerii lichidării, care este data la care a fost înaintată cererea de lichidare.

B. Preferință frauduloasă:

În cazul în care administratorul sau lichidatorul are dovezi că un creditor a beneficiat de tratament preferențial, acesta poate solicita instanței emiterea unei decizii de anulare a respectivului tratament.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 15/06/2020